

[Kirsten Lee]

de såkaldte afatikere – uden af den grund at være sindssyge, skal kunne tvangsindlægges?

Psykiatere har med rette påpeget det urimelige i, at f.eks. senile gamle tvangsindlægges på psykiatriske afdelinger, blot fordi de er såkaldt dørsøgende. Et reelt psykiatrisk behandlingstilbud har man ikke til disse patienter. De hører ikke til på lukkede psykiatriske afdelinger, og efter justitsministerens forslag er det faktisk ikke lovligt at have dem dér – og skal heller ikke efter vores opfattelse være det. Det giver et problem, som skal løses, for efter den 1. januar 1989 er det efter Socialministeriets cirkulære forbudt at låse døre på plejehjem, hvor disse gamle rettelig burde opholde sig.

SF forflygtiger ansvar i forbindelse med tvangsindlæggelse, når partiet ønsker at pålægge det sociale udvalg eller politiet at tilkalde læge. Lad os da fastholde, at vi alle sammen har en forpligtelse over for vores nærmeste, og at denne forpligtelse i det mindste indebærer, at vi påtager os et ansvar for at tilkalde lægehjælp, når der er behov for det. Jeg ved ikke, om SF forestiller sig, at de pårørende skal tilkalde socialudvalget eller politiet, eller at den syge blot skal have lov til at sejle sin egen sø, til politi eller socialudvalg på en eller anden måde bliver klar over, at vedkommende har problemer. Det er også en forringelse af patientens retsstilling.

Det Radikale Venstre støtter altså ikke SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne lige rekapitulere, hvad der for ca. et års tid siden blev sagt under debatten om justitsministerens forslag – det var den 18. november 1987, og jeg tillader mig at citere fra Folketingstidende 1987–88, 1. samling, sp. 2088. Ved den lejlighed sagde den radikale ordfører på dette forslag, fru Kirsten Lee:

»Det er en gevinst i denne lov, at en pårørende nu ikke længere er forpligtet til at få en patient indlagt. Han kan gøre det, men forpligtelsen påhviler politimesteren. Derved tages mange konflikter ud af familien.«

Det, der gør det vanskeligt at diskutere dette problem eller psykiatri i almindelighed og måske politik i det hele taget med De Radikale, er, at der ikke engang skal gå et år, før deres holdning skifter. Hvad der den 18. november 1987 var et gode – og SF'erne har faktisk lyttet både

til, hvad Det Radikale Venstre påpegede, og til de mennesker, der har sagt, det faktisk var et problem, hvorefter vi har taget det ind i lovforslaget – er ikke et gode længere. Det får mig til at tro, at det er noget andet, vi taler om, nemlig at grunden til, at De Radikale ikke er tilfredse med det forslag, vi nu fremsætter, er, at de har bundet sig på arme og ben til, hvad regeringen har besluttet der skal stå i dette forslag, og egentlig ikke til De Radikales egen mening.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Carsten Andersen må have misforstået et eller andet. Det er ikke den pårørendes pligt at få patienten indlagt; det er den pårørendes pligt at sikre, at et menneske, der måske er hjælpeløst, får tilkaldt læge, og det er derefter lægens pligt at sørge for, hvad der videre skal ske. Den forpligtelse vil vi så sandelig fastholde.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Lee, at det, vi taler om, er, hvem der begærer indlæggelsen. SF er aldrig nogen sine gået ind for, at det sociale udvalg skal gå rundt og lytte ved dørene for at afgøre, hvem der nu er tjenlig til indlæggelse eller ikke; det står ikke i vores forslag.

Det, vi taler om, er, hvem der faktisk skal lave det materielle stykke arbejde i forbindelse med indlæggelsen, for det er erfaringen, at det volder nogle problemer på et senere tidspunkt, når det er et familiemedlem, der står som underskriver på de røde papirer eller indlæggelsesbegæringen. Det var fru Kirsten Lee også enig i den 18. november 1987, men den 9. november 1988 er fru Kirsten Lee ikke enig i det, idet SF har fremsat et forslag, hvori vi siger, at den pågældende selvfølgelig skal rette henvendelse enten til lægen, til politiet eller til det sociale udvalg, hvorefter det i henhold til vores forslag er dem, der begærer indlæggelsen.

Jette Pors (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Nør Christensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg redegøre for CD's holdning her ved førstebehandlingen på både hans og CD's vegne.

Det er en ganske rar oplevelse at deltage i behandlingen af et lovforslag, som skal erstatte en